

To je hudba!

Capo 3

Proklínám (Janek Ledecký)

h c d E mi C
1. [ ] Prázdněj [Ami] byt je jako [F] past
A mi kde [Dmi] růže uvadnou [C, G] G, D
E mi [Ami] Potisíci [F] čtu tvu j dopis
[Dmi] na rozlouče [G] nou [C] G D
A mi D [C] Pišeš že [Ami] odcházíš, když [F] den se s noci [C] stří [G] dá
G, E mi [Ami] Vodu z vína [F] udělá [Dmi] kdo dobře nehlídá [G]. Pišeš: D
E mi C, Ami

G D E mi C
® [C] Proklínám [G]. Ty [Ami] tvoje [F] ústa proklínám [C]
Tvoje [G] oči ledový [Ami].
V [F] srdci jen sněh [C] sám a [G] sám.
Ať [Ami] nikdy [F] úsvit nespat [C] řís
Na ústa [G] mříž. Oči oslep [Ami] nou
Ať [F] do smrti seš [C] sám. [(prechod cez h strunu) a (atd)]

2. Tvoje oči jsou jak stín.
A tvář den když se stmívá
Stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád
Sám s hlavou skloněnou
všechny lásky budou zdání
Po tisíci čtu tvůj dopis na rozloučenou. Pišeš: ®

.. ať zu staneš sám. Sám. A sám.

f# - C2